

lene som sådan, og derfor støtter vi også de skærpede strafferammer, som der lægges op til i regeringens lovforslag.

Tom Behnke (FRI):

Det er sjældent, at man hører så mange ordførere komme med så mange negative ytringer om et lovforslag for så alligevel at konkludere, at de ønsker at stemme for det.

Det er et problematisk forslag, for det handler jo dybest set om, at man vil forbyde, at den kloge narrer den mindre kloge. Man kunne egentlig også i stedet for have lavet en overskrift, der hed »Forbud mod pyramidespil«, »Forbud mod at kaste penge i grams«, »Forbud mod at dumme sig«, eller hvad man nu kunne finde på.

Og spørgsmålet er jo ganske relevant. Selv om der er sagt meget sjovt om det her forslag – der bliver formentlig også sagt noget mere – så er et ganske relevant spørgsmål: Hvorfor stoppe ved pyramidespil? Hvorfor er det kun i pyramidespil, man ønsker at det skal være forbudt? Hvad med, når man i alle andre sammenhænge snyder hinanden, når man lover noget og så alligevel ikke lever op til det, man lover? Ja, egentlig har vi jo straffelovens bestemmelser om bedrageri og åger, og de bestemmelser burde jo være nok, for der er jo netop tale om, at man vildleder nogle og får en vinding ud af det, og at de pågældende mennesker får et tab.

Grunden til, at pyramidespil ikke er bedrageri, er jo netop, at deltagerne er blevet fuldt ud informeret om, hvad det går ud på. De ved, hvad risikoen er. Og så står vi i den juridisk meget spændende problemstilling, som også Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, fremhævede: Hvornår går man fra at være offer til at være forbryder? Og kan man, når man er blevet offer, pludselig vende om og blive forbryder, hvis pengene så pludselig strømmer ind på ens bankkonto? Og hvad med de vidneudsagn, man har givet som offer, når man så lige pludselig er gerningsmand? Kan de bruges imod én? Rent juridisk har justitsministeren og Justitsministeriet et forklaringsproblem. Det her holder jo ikke; det holder ikke i forhold til, hvordan man skal håndtere de her sager.

Vi kender jo en anden institution, som lover befolkningen, at hvis bare man indbetaler nogle penge, så kan man den dag, hvor man bliver syg, få førtidspension, men når folk så bliver syge, får de ikke førtidspension alligevel. Man

lovede nogle mennesker, at hvis bare de indbetalte nogle penge til noget, man kaldte for Den Sociale Pensionsfond, så ville de såmænd få forhøjet deres pension, når de på et tidspunkt gik på pension. Det skete heller ikke, pengene forsvandt bare, væk var de! Man har også bildt nogle mennesker ind, at hvis bare de betaler deres skat, så kan de den dag, hvor de bliver syge, komme på hospitalet, men når de så bliver syge, kommer de ikke på hospitalet alligevel.

Altså, man kan selvfølgelig ikke sammenligne det, for i et pyramidespil er det jo meget, meget færre penge, vi taler om, så den sammenligning kan man selvfølgelig ikke lave, men det er lidt tankevækkende, at det på den her måde skal kriminaliseres.

For Frihed 2000 er udgangspunktet, når vi diskuterer det her lovforslag, at hvis ikke det snyder, der foregår, falder ind under bestemmelserne om bedrageri eller åger, så må folk selv om det. Men jeg vil da ikke udelukke, at vi i løbet af udvalgsbehandlingen kan blive gjort klogere, og jeg vil ikke udelukke, at vi kan ende med at stemme for det her forslag, men som sagen ligger i øjeblikket, tvivler jeg.

Og jeg må også sige, at for en ægte liberal løber det jo koldt ned ad ryggen på én, når man hører, at SF's ordfører siger, at med dette forslag påtager staten sig et ansvar for borgerne. Er det nu også så vigtigt, at staten i alle anliggender, i alle livets forhold, går ind og påtager sig et ansvar for borgerne? Nej, det er det ikke. Der er en grænse, for det er ikke så meget det, at man påtager sig et ansvar i en konkret sag, men vi får en samfundsudvikling, der går ud på, at borgerne fralægger sig ethvert ansvar og siger: Det må staten tage sig af. Nu gør jeg præcis, hvad der passer mig, for hvis jeg bliver snydt, kommer staten heldigvis og samler mig op og sørger for, at alt bliver godt igen.

Det er en samfundsudvikling, som er skadelig, og som ikke er særlig hensigtsmæssig, men som selvfølgelig er i fuld overensstemmelse med den socialistiske tankegang, men når man altså er en frihedselskende demokrat, som jeg er, må man tage afstand fra den slags udtalelser.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det har været en spændende debat at lytte til, og der har været mange ordførere, der har svunget sig ganske godt op, også i mere principielle overvejelser på baggrund af det her lille